

119525

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΒΕΝΙΖΟΥ

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΩΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ίσως πρό παντός άλλου φίλοι κύριοι, θά ήτο ανάγκη αρχόμενος τοῦ λόγου ἀπό τοῦ βήματος τῆς συμφοραϊκῆς ταύτης Λέσχης, καί ἐνώπιον πολλῶν ἀφοσιωτῶν μὴ συμφοραίων καί ἰσως καί μὴ μικρασιατῶν, ν' ἀποκριθῶ εἰς τὴν εἰλόγον ἀπορίαν διατί ἡμεῖς οἱ Συμφοραῖοι οὕτως ἐφραδύναμεν τὸ συμπηχθῶμεν εἰς κοινωνικὰ σωματεῖα, ἐστίας φίων πεπολιτισμένον, ἡμεῖς οἱ ἐπὶ δύο αἰῶνας εἰς τὰς παλαιάς μας ἐστίας προηγηθέντες ἐν τούτῳ τῶν ἄλλων ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν, ὥστε ἡ πόλις μας νὰ ὀνομάζεται ἀπὸ τῶν τούρζων «τῶν ἀπίστων ἢ Σμύρνης». Ἡ ἀπορία αὕτη εἶνε ἄδικος· διότι οὐδεὶς ἄλλος ὅσον ἡμεῖς οἱ συμφοραῖοι ἐδοκίμασε τῆς ἱστορικῆς Νεμέσεως τὴν ὁρμήν. Ὅτε οἰκτιρὰ συντόματα τῆς μικρασιατικῆς ἀνατροπῆς ἐροίθημεν εἰς τὰς φιλοξένους ἀκτὰς τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Πατρίδος, σχεδὸν γυμνοὶ καί τῶν πάντων στερούμενοι, μὲ κενὸν τὸ βαλάντιον καί βαρεῖαν τὴν μνήμην ἐκ τῆς χθὲς ἔτι μεγάλης καί ἀδοξίτου εὐτυχίας μὲ τὸν πόνον εἰς τὴν ψυχὴν διὰ τὸν φονευθέντα πατέρα ἢ ἀδελφὸν ἢ υἱόν, διὰ τὴν ἀρπαγίσαν θυγατέρα ἢ ἀδελφήν, μὲ τὸν θάνατον συνοδὸν καί χροῦντα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν πρόχειρον στέγην μας, ἐνῶ τὰ ζητήματα τῆς στέγης καί τοῦ ἄρτου ἀπειλητικὰ ὄρθοντο ἐνώπιόν μας, δὲν ἀπέμενεν οὔτε χρόνος οὔτε διαθέσις πρὸς σύμπηξιν σωματείων καί ἐνώσεων καί συλλόγων

* Διάλεξις ἐν τῇ Λέσχῃ Νέας Σμύρνης τῇ 11 Νοβρίου 1933.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ